

הפרשה החסילית

סתורת שג רבותינו נשיאנו על פרשת השבוע

ליקט וערך: איי"ש מבית לוי

"והשיבו את האבן למקוםה" - מעתה ואילך מונחת האבן במקומה, שכן, העיסוקים הגשמיים הנעשים באמצעות نفس הבהמית נעשים רק לשם שם. (ספר המאמרים' תרכ"ח ע' כט ואילך)

ב"ק אדמו"ר מהזרש"ב

אכן יש ה' במקום (כח, טז) גiley שם הו' במקדש התבטא גם בנס של "מקום הארון אינו מן המדה", היינו שהAIR שם הו' שלמעלה מהמקום, ולגביו בחינת מקום הוא בטל בתכלית ואינו מעלים כלל. כיוצא בו מצינו אצל בעל שם טוב, שהוא רואה בריחוק מקום בראייה ממש, היינו שהמקום לא היה מגביל ומעלים לפניו כלל, כי האיר אצלו גiley שלמעלה מהמקום במקומות. והוא בדוגמה הנביא, שראה בעיניו ממש את הדבר מרוחק ואין המקום מעלים לפניו, כמו שכתוב לגבי שמואל הנביא: "אנכי הרואה". (המשך תרש"ז ע' רכז)

ב"ק אדמו"ר מדורי"ץ

תוכן המשירה בוגנע לי"וד כסלו ה' על רבי וחסידים, ובענין מרידה במלכות. בכלל המאסר של אדמו"ר האמצעי ה' קל יותר, הם התירו שפעמים בשבוע יכנסו חנסה מנינים של חסידים לשמעו חסידות מהרב, וזאת היה הדעת להשתדרות של דוקטור הייבנטאל, שכן הוא אמר, דבר זה - אמרית חסידות - וזה רפואתו וזהו מזונו (של אדמו"ר האמצעי), כמו שאדם צריך לאכול, כך אצל הרבי - אדמו"ר האמצעי - אמרית חסידות היא חיותו ומונו. (ספר השיזות' היתש"א ע' 51)

ב"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ובכן, שעה נמצאים כבר במצב שהגוף הגשמי ואפילו נשימות העולם כבר נתרבו ונודכו לגמרי, והם "כלי" מוכן לכל האורות והענינים הרוחניים, כולל ובעיקר - אוו של משה זדקהנו, או רגאלה האמיתית והשלימה, ועוד גם - לגiley פשיטות העצמות של עצמות ומהות ית', כפי שהיא מתגללה בפשיטות העצמות של משיח זדקהנו, ועל ידי זה - היא מתגללה בפשיטות של כל היהודי, והדבר הייחודי ששחרר - יהודוי יפתח את עיניו כבדען, שאז הוא יראה שהכל כבר מוכן לנגала! (ספר השיזות' היתש"ב ע' 151)

ב"ק אדמו"ר חזון

וכל אשר תתן לי עשר עשרנו לך (כח, כב) העניין הוא כי הנה נודע שהיה עילוי אחר עילוי לאין קץ: ימות המשיח, תחית המתים, כמה שמתין ויבולות וכו', וכל עילוי גדול מhabiro. אך קודם כל עילוי צרייך להיות נשאר מעלי הראושון אתعروתא דלתתא, ואתعروתא דלתתא זו הנשארת מן העילוי הראשון נקרא בחינת 'מעשר'. וזה שכותוב "וכל אשר תtan לך" - לעתיה, הדיננו, כל העליות שי"י עד אין קץ, "עשר עשרו". עד שיגיע "לך" לאור אין סוף ברוך הוא עצמו. כמו שהוא יתרך אין סוף כך יהיו עליות עד אין סוף. (תורה אור' פרשנתנו כב, ד)

ב"ק אדמו"ר האמצעי

אדמו"ר האמצעי לא הלק על שום פשרות, הוא רצה, שכאשר שני חסידים נפגשים שידברו בעניני HISIDOT. אדמו"ר האמצעי אמר: לפטור את הספיקות אני לוקח על עצמי, היכן שאהי - והכוונה בה הוא על דרך עניין תילולך סלה שצדיקים הולכים מחייב אל חיל בעליות אין קץ מגן עדן התהנתון לגן עדן העליון, אני אעמיד אותם על דבר הבנה בענין המקשה להם. (ספר השיזות' היתש"א ע' 52)

ב"ק אדמו"ר הצמח צדק

אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי (כח, טז) האם לא ידע יעקב שהקב"ה נמצא בכל מקום, בשמיים ממועל ועל הארץ מתחת? אלא שהאור האלקי שמאיד בכל הульמות הוא מבחןת שם אלקים, וייעקב נוכח לדעת ש"אכן יש חמי' במקום הזה" - שבמקום המקדש מאיר גiley שם הו', שלמעלה שם אלקים. (אור התורה' ח"ה ע' תמתה)

ב"ק אדמו"ר מודרי"ש

והאבן גדולה על פי הברור ונאספו שמה כל העדרים וגליו את האבן והשיבו את האבן למקומה (כט, ג) "והאבן גדולה על פי הברור" - היצר הרע שנמשל לאבן, סוגר ומונע את התגלות ה'ברא מים חיים' שבנשמה. ولكن העזה לה היא: "ונאספו שמה כל העדרים" - לאסוף את שלוש המדות 'אהבה' 'יראה' ו'רחמים', ו'גאלן את האבן מעגל פי הברא' - על ידי שלשת מדות אלו מתבטל כל רצון זו שמקורו באבן' - היצר הרע.